

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7450/2021
24.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Вера Симић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Јездић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 218/21 од 15.06.2021. године, у седници већа одржаној 24.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 218/21 од 15.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 218/21 од 15.06.2021. године одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П2 1/21 од 10.02.2021. године којом је одлучено да ће се преузимање и враћање малолетне кћерке парничних странака вршити испред домаћинства тужиље тако што ће малолетну кћерку, уместо тужиље, предавати и преузимати њени родитељи, а уместо туженог преузимати и враћати његов отац (ставом првим изреке првостепене пресуде) и одлучено да свака странка сноси своје трошкове (ставом другим изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Пред другостепеним судом није дошло ни до пропуста у примени или до неправилне примене неких других одредаба овог закона, због чега нема ни битне повреде из члана 374. став 1. ЗПП на коју се ревизијом неосновано указује, у вези са повредом члана 398. став 2. ЗПП наводно учињеном пред првостепеним судом, пошто се из тог разлога

ревизија не може изјавити, сагласно одредби члана 407. ЗПП. Такође су неосновани наводи ревизије да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 8. ЗПП, јер је другостепени суд имао у виду све околности конкретног случаја и чињенично стање које је утврђено у поступку пред првостепеним судом, укључујући и више изјашњења органа старатељства, и за своју одлуку дао јасне, конкретне, недвосмислене и логичне разлоге, притом ценећи све жалбене наводе странака.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке биле су у браку од ...2016. до ...2020. године када је брак правноснажно разведен у претходној фази овог поступка, с тим што је њихова заједница живота престала у мају 2019. године. Парничне странке имају малолетну кћерку рођену ...2017. године, која је пресудом о разводу брака од ...2020. године правноснажно поверена мајци – тужилји ради самосталног вршења родитељског права. Истом пресудом правноснажно је одлучено и о вршењу родитељског права малолетне кћерке странака са туженим као родитељем са којим не живи. Одлучујући о начину на који ће тужени преузимати и враћати малолетну кћерку првостепени суд је имао у виду предлог органа старатељства да се то чини на јавном месту (продавница ВВ промет у ...), најближем месту пребивалишта малолетне кћерке парничних странака (у селу ...), које је удаљено 5км од куће њених бабе и деде у којој живи са мајком, будући да у селу ... не постоји било које јавно место на коме би се дете преузимало. У обзир је узета и чињеница да родитељи тужилје не поседују возачку дозволу и да би било непрактично и супротно најбољем интересу малолетног детета да дете два пута недељно пешачи 5 км до места предложеног за преузимање, у терминима за преузимање детета. Другостепени суд је имао у виду да је ризик да дође до конфликтне ситуације, којим је орган старатељства био руковођен када је предлагао место преузимања детета, сведен на најмању могућу меру, готово искључен, у ситуацији када ће се примопредаја малолетног детета вршити између родитеља парничних странака, а не самих странака, која су лица добро позната малолетној кћерки парничних странака и са којима она има успостављену адекватну емотивну релацију. Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања одређено је да се преузимање и враћање малолетне кћерке парничних странака врши испред домаћинства тужилје тако што ће малолетну кћерку предавати и преузимати родитељи парничних странака. Другостепени суд је оценио да је правилна оваква одлука с обзиром на све околности конкретног случаја и да почива на правилној примени материјалног права и најбољем интересу малолетног детета у смислу чл. 6. и 266. Породичног закона и 3. Конвенције о правима детета.

По оцени Врховног касационог суда, правилна је одлука нижестепених судова да отац туженог преузима и враћа дете од родитеља тужилје, испред њиховог домаћинства, а не на јавном месту 5км одатле удаљеном, до кога би дете требало да пешачи два пута недељно. То што је то јавно место, према наводима туженог, „покривено камерама“ нема никакве везе са најбољим интересом малолетног детета, како су то и нижестепени судови закључили, већ имплицира на могућност обезбеђења евентуалних доказа о томе ко би у тим приликама могао да буде иницијатор сукоба, што би служило за обезбеђење доказа који би били употребљени у поступцима које странке непрестано воде оптужујући се за међусобно насиље у породици. Нижестепени судови су правилно закључили да је у најбољем интересу малолетне кћерке парничних странака да остварује ваљане контакте и са родитељем коме није поверена на самостално вршење родитељског права, као и да у приликама када бива преузимана ради виђања са тим родитељем, односно враћана у кућу, не присуствује конфликтним

ситуацијама чији су актери њени родитељи. Парничне странке, које имају одговорност да савесно врше родитељско право, дужне су да се, ради заштите личности, права и интереса свог малолетног детета и његовог правилног васпитавања, уздржавају од међусобних спорења и конфликта, нарочито у присуству њиховог детета. За савесно вршење родитељског права парничне странке саме су одговорне, а уколико би та одговорност изостала, никакви споља организовани услови ту одговорност не би могли да замене. Уосталом, током поступка је утврђено и то да су родитељи туженог све време спремни да му буду подршка у одржавању личних односа са малолетном кћерком и да ту своју спремност и испољавају својим делима. То исто чине и родитељи тужене, с обзиром да су они ти који малолетну кћерку парничних странака предају и преузимају све време од одређивања привремене мере у овом поступку од 28.06.2019. године, што је и тужиља у више наврата потврдила како пред судом (16. јануара и 08. септембра 2020. године), тако и пред органом старатељства 19.03.2020. године, као и у свом поднеску од 19.03.2020. године и у жалби од 02.10.2020. године. Због тога је начин на који је одређено да тужени преузима и враћа малолетну кћерку у најбољем интересу малолетне ћерке парничних странака и примерен и оптималан у датим околностима.

Применом члана 414. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није детаљно образлагао ову пресуду, с обзиром да се ревизијом понављају жалбени наводи који су истицани и у жалби против првостепене пресуде, а које је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата и овај суд. Већим делом наводи ревизије туженог се односе, непосредно или посредно, на спроведени доказни поступак и оцену доказа, те упућује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Ови наводи наводи нису посебно разматрани будући да у смислу члана 407. став 2. ЗПП не представљају дозвољени ревизијски разлог и истовремено не доводе у сумњу правилност пресуђења и примену материјалног права садржаног у одредбама Породичног закона.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, применом члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**